

Cartes: Girona Neta

«És trist veure al terra burilles al terra, i d'una manera especial en els llocs on s'ha d'estar fent espera»

«Proposo posar cendrers en punts com a parades d'autobus»

Professors d'anglès indignats!
Aïda Codina Camó Sant Hilari Sacalm

Diferents estudis afirmen que vivim en un país on el nivell d'anglès

és a la cua de la Unió Europea. Sembla, però, que ens hi hàgim acostumat i, fins i tot, resignat ja que des d'ensenyament no es fa visible que hi hagi una gran preocupació respecte l'ensenyament de l'anglès.

Mentre que per a totes les assignatures de secundària un professor necessita haver superat uns estudis universitaris relatius a la matèria per poder impartir-la, qualsevol professor llicenciat o graduat en qualsevol carrera d'humanitats pot impartir l'assignatura d'anglès si acredita el nivell C1 en la llengua; passant, moltes vegades, per davant de filòlegs i traductors-intèrprets, els quals hem dedicat la nostra carrera a l'estudi de la llengua.

El Departament no diferencia un filòsof o historiador amb el nivell C1 d'anglès d'un filòleg que ha estudiat la llengua des de diverses dimensions, obtenint un ampli coneixement d'aquesta, de la seva literatura i cultura. Els especialistes d'anglès, doncs, no tenim cap prioritat a l'hora de ser nomenats per treballar a un centre de secundària com a professors d'anglès. Aquest fet genera frustració i impotència entre els que hem triat aquesta llengua i ens hem preparat per ensenyar-la, ens fa sentir que els nostres estudis són menystinguts pel Departament.

Com pot ser que es reconegui l'especialitat amb un nivell d'anglès que no engloba un estudi complet de la llengua i que moltes vegades pot resultar insuficient i, fins i tot, inferior al d'alguns dels seus alumnes? Analitzant la situació, potser no és tan estrany que els nostres alumnes no tinguin un nivell d'anglès del qual puguem presumir. Demanem qualitat d'ensenyament, que la normativa prioritzi els nivells més alts de coneixement, que la normativa sigui coherent.

Les proves PAU
Anna Ribalta Cebrià LLAMBILLES

La Pili Turon, redactora d'educació i d'acció social del Diari de Girona, el 17-02-17 va escriure un article sobre les Proves d'Accés a la Universitat (PAU), les quals han provocat un marejà num a tots als alumnes de segon de batxillerat d'aquest país.

Em va agradar molt el seu article i, com a persona afectada directament, he necessitat opinar sobre la nova normativa.

Aquest tema ha sigut molt criticat per la indecisió del nou funcionament. Aquest dicta que a cada modalitat de batxillerat li toca una assignatura obligatòria en què abans es podia escollir a la fase específica. Per una banda no trobo correcte canviar l'estructura a mig curs. Això pot perjudicar els alumnes que aquesta assignatura no és el seu punt fort i per tant no tenien la intenció d'escollir-la. També afecta els estudiants que pretenien fer-la a la fase específica, per tal que els afavorís a la nota.

Per altra banda considero molt positiu que a causa dels canvis ortogràfics executats fa uns mesos per l'Institut d'Estudis Catalans, les proves que es realitzin en aquesta llengua donaran per vàlid tant l'ús de la norma antiga com la de la nova. A més, l'examen serà sotmès a una doble correcció per tal de donar la màxima garantia a l'alumnat.

Pels motius anteriors s'hauria de mantenir l'estructura de l'any passat, ja que canviar-la a mig curs, tal com ho explica a l'article de Pili Turon, és una falta de respecte cap a l'alumnat perquè dificulta obtenir una nota alta.

Li agrairia que publicués aquesta carta al seu diari per tal de conscienciar del perjudici que ens suposa la normativa de les proves PAU d'aquest any.

Aprofito per saludar-lo cordialment i felicitar-lo per la professionalitat de la seva publicació. Moltes gràcies per la seva atenció.

Nota d'agraïment
M. Teresa Boix Mora girona

Davant la impossibilitat d'agrair personalment les mostres de condol rebudes per la defunció del nostre estimat

pare, Pere Boix Camprodon, volem transmetre-us mitjançant a aquest diari, la nostra gratitud. Igualment, gràcies al Dr. Campos, a la seva infermera i a tot l'equip de Pades per la seva professionalitat.

Girona neta
Gemma Mira Bussó GIRONA

Estic força orgullosa de la meua ciutat, Girona, però crec que hi ha petits detalls que encara espatllen una mica la seva imatge.

Per sort sembla que cada dia hi ha menys fumadors, però, desafortunadament, els que encara queden, són una mica deixats. Reconec que tenen una certa part d'excusa en pensar què poden fer de la resta de cigarreta encara encesa que tenen a les mans.

És trist veure al terra de les voreres burilles de tota mena, i d'una manera especial en els llocs on s'ha d'estar una mica fent espera.

Aquests últims llocs són en especial les parades de l'autobús, on es típic veure el fumador o fumadora que escura la seva cigarreta fins a l'últim moment de pujar al vehicle, i és llavors quan tira la burilla al terra.

Jo proposaria posar cendrers en llocs puntuals de la ciutat, com podrien se les anomenades parades de l'autobús, aprofitant al mateix temps que en aquest punts de parada es possessin també papereres, ja que de la mateixa manera que es tira la burilla, el mateix passa amb el petits embolcalls, tals com els paquets de tabacs buits, o com el paper que embolica un caramel i altres laminadures.

Si al mateix temps se'n possessin en les papereres actualment existents per tota la ciutat, ja que aquestes podrien servir com a suport del nou servei, crec que tots el gironins ens felicitaríem d'aquesta iniciativa. I la solució no seria gaire cara.

Pensem que fa uns anys, segons m'explica el meu avi, tampoc hi havia papereres i tothom tirava els papers al terra. Ara això ja quasi no passa; hem millorat en la nostra consciència de la neteja ciutadana. Crec que un pas més seria el proposat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/03/01/cartes/832048.html?utm_source=rss